

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg A. Sp. 2497) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov, hvorved den danske Lovgivning om offentlige Bibliotekers Ret til Friksemplarer af Tryksager udvides til at gælde for de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2629).

Sagen sættes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Kontingentbetalingen paa de kgl. Døvstummeanstalter.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2625).

Formanden: Under Behandlingen af dette Lovforslag kan ogsaa den følgende Sag paa Dagsordenen omtales.

Sagen sættes til Forhandling.

Hegelund-Lange: Jeg skal først sige ganske faa Ord om Forslag til Lov om Kontingentbetalingen paa de kgl. Døvstummeanstalter. Der foreslaas en Fordobling af den nuværende Betaling, som er 350 Kr. om Aaret for hver Alumne. Dette betyder ikke, at derved Udgiftsstigningen dækkes. Paa Finanslovsforslaget er der foreslaaet et Beløb paa 735 000 Kr. ydet af Staten til Støtte for i alt godt

300 Alumner, det vil sige mellem 2 400 og 2 500 Kr. Udgift for Staten til hyer. Dertil kommer det Beløb paa i alt 350 Kr., som ydes af paarende eller af vedkommende Købstads eller Amts Fattigkasse. Den Udgift, som en døvstums Ophold og Oplæring i Øjeblikket koster Staten og private, andrager altsaa over 2 800 Kr. Det Forslag, der her stilles, vil have det økonomiske Resultat, at Staten kommer til at bære de tre Fjerdedele, nemlig ca. 2 100 Kr., og vedkommende Elevs Forældre eller vedkommende Købstads eller Amts Fattigkasse den ene Fjerdedel, nemlig 700 Kr. Jeg mener, det er forsvarligt, at Staten her bærer et saa forholdsvis stort Beløb, fordi det er i Kraft af Tvang, at et døvstumt Barn undervises paa den Maade, hvorpaa det sker paa Statens Anstalter. I Henhold til Lov skal en 8-aarig Dreng eller en 7-aarig Pige bringes til disse Oplæringsanstalter for at faa den Undervisning, som man nu en Gang mener, det er Samfundets Pligt at yde dem baade for Samfundets og for Elevens egen Skyld. Derfor mener jeg, det kan forsvares, at Staten ogsaa efter dette Forslag kommer til at bære den langt overvejende Del af Udgiften.

Det andet Lovforslag, om Kontingentbetalingen paa Aandssvageanstalterne, er, økonomisk set, betydelig mere vidtrækkende; det drejer sig her om langt større Beløb. Medens der, som sagt, kun er ca. 300 døvstumme Børn i Danmark, har vi i Øjeblikket maaske 5 000 aandssvage, hvoraf mellem 2 700 og 2 800 er anbragte paa Statens eller rettene vore Aandssvageanstalter, det er jo ikke Statens Anstalter, men dog Anstalter, hvor det er Staten, der i alt væsentligt bærer den økonomiske Byrde. Det af den højtærede Undervisningsminister her fremsatte Lovforslag kan fuldt ud begrundes under Henblik paa den overordentlig forøgede Bekostning, der er ved at have de aandssvage til Forplejning paa Aandssvageanstalterne, men det kan ikke nægtes, at her er Tale om en meget betydelig Merudgift for Kommunerne. Af de noget over 4 Mill. Kr., som de aandssvages Ophold paa Anstalter sidste Aar har kostet Samfundet, er over 3 Millioner baaret af Staten og kun en lille Million af Kommunerne, men efter dette Forslag skal Udgifterne deles omtrent ligeligt mellem Stat og Kommune, det vil sige, at Kommunerne vil faa en Merudgift, der under Henblik paa en mulig yderligere Prisstigning i det kommende Finansaar sikkert vil naa op over 1½ Mill. Kr. Det er dog muligt, at